

nødt til, hvis vi skal have en demokratisk forankring, at prøve at få en diskussion, som er mere permanent. Ellers kan vi ikke skabe et medejerskab til det europæiske projekt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Med hensyn til medejerskab af det europæiske projekt vil jeg gerne spørge fru Lone Dybkjær, om fru Lone Dybkjær, hvis der sker en ændring af traktatgrundlaget, så det ikke bliver EU-forfatningen, det vil sige, hvis EU-forfatningen falder bort og der så kommer en ny minitraktat i stedet for, så vil garantere, at Det Radikale Venstre går ind for en folkeafstemning. Det er et meget generelt spørgsmål.

Jeg vil også gerne spørge mere specifikt, ligesom jeg gjorde over for fru Helle Sjelle: Hvis en sådan minitraktat indeholder princippet om, at flertalsafgørelser skal være den måde, man som udgangspunkt tager beslutninger på i EU, og hvis en sådan minitraktat indeholder bestemmelser om en udenrigsminister og en fast formand/præsident, vil fru Lone Dybkjær så også garantere, at den kommer til folkeafstemning?

I det hele taget synes jeg, at fru Lone Dybkjær bare burde garantere det. Det burde være meget nemt, for det her er jo et politisk spørgsmål. De kan finde på masser af juridiske forklaringerovre i Udenrigsministeriet på, hvorfor man måske ikke behøvede at holde en folkeafstemning, men den danske befolkning vil nok opfatte, at det at gå over til flertalsafgørelser vil give store lande mere magt, og at det er suverænitetssafgivelse.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil ikke garantere, at der kommer en folkeafstemning. Det afhænger fuldstændig af, hvad en traktat er. Men i øvrigt arbejder jeg ikke med de spørgsmål i øjeblikket. Jeg prøver på at sige, at nu er det forfatningstraktaten, det drejer sig om, det er den, vi skal arbejde for, og det er den, der er på dagsordenen. Hvis så ikke det lykkes, må vi tage den anden diskussion. Men mere principielt vil jeg absolut ikke garantere, at en hvilken som helst traktat kommer til afstemning. Jeg synes, det var fint, Nicetraktaten ikke kom til afstemning, og det kan da være, man kan komme i samme situation igen. Men det er altså ikke aktuelt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men synes fru Lone Dybkjær ikke, det er totalt absurd og meget mærkværdigt, at man først beder folk om at tænke, nej, allerførst beder man faktisk folk om at tage stilling til en EU-forfatning, så bliver den afstemning afløst her i Danmark, så beder man folk om at tænke i en tænkepause, så er den færdig, og så vil fru Lone Dybkjær i den situation ikke garantere, at der bliver en folkeafstemning, hvor man kan tage stilling til en ny traktat.

Jeg synes, det er meget mærkeligt, at man først afløser en afstemning, beder folk om at tænke, men så ikke garanterer, at folk kan få lov til at stemme ved en folkeafstemning senere hen. Jeg synes, det er en utrolig mærkværdig måde at gå til hele EU-spørgsmålet på, og jeg tror ikke, det er en måde, som egentlig vil give større opbakning til hverken en EU-forfatning eller EU-projektet som sådan. Det er ikke en opbakning, jeg ønsker, men jeg ønsker i hvert fald, at beslutningerne bliver taget på den mest demokratiske måde, og det er altså via en folkeafstemning i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er helt med på, at hr. Rune Lund synes, jeg er mærkværdig. Jeg synes også ind imellem, hr. Rune Lund er temmelig mærkværdig i den måde han ræsonnerer på, så den slags kommer vi jo ikke længere ved. Spørgsmålet er, om det er fornuftigt eller ikke fornuftigt at have en traktat til folkeafstemning. Nu har jeg jo en alder, der unægtelig er noget højere end hr. Rune Lunds, så jeg har også været igennem Amsterdamtraktatafstemningen, og noget af det, der var problemet med den afstemning, var, at det var meget svært at fortælle folk om, hvorfor i alverden vi skulle have en afstemning om det, når de hørte, hvad det egentlig var, afstemningstemaerne var.

Det var nu en gang nødvendigt på grund af, at der var suverænitetssafgivelse, men det var jo suverænitetssafgivelse på nogle ret små områder og nogle områder, Danmark i øvrigt fuldt ud støttede. Derfor var vi bare nødt til at have den. Vi tog den, men jeg synes også, det var svært at diskutere med mennesker, for på næsten alle møder kom man frem til: Jamen hvorfor alverden skal vi stemme om det? Så var det klare svar selvfølgelig: Det er § 20.